Balada o Adamovi a Evě - EFS

```
     G                  C    D
1. Jmenoval se Adam, v ráji žil,
   G                         D
   a že byl stále sám, tak smutnej byl,
    G              C   D
   Pánbůh, aby ho potěšil,
    G                    D    G D
   ženskou jménem Eva mu opatřil.
2. Měla modrý oči, dlouhej vlas,
   malinový rtíky a štíhlej pas,
   oděná byla, pokud vím,
   jen a pouze zeleným listem fíkovým.
3. Jak ji milej Adam uhlídal,
   dosud nepoznaným ohněm vzplál,
   chvíli spolu seděli na trávě,
   a za chvíli už byla ruka v rukávě.
   G              C
R: Adame, Adame, teď v tom všichni lítáme,
   G                     D
   Adame, hochu zlatej, ty jsi tomu dal,
   G              C
   Adame, Adame, teď v tom všichni lítáme,
    G               D         G D
   že jsi tenkrát hloupě zaváhal.
4. Chyba byla v tom, že Evička
   měla tuze ráda jablíčka,
   že ty jabka Pánubohu trhali,
   tak je za to andělové z ráje vyhnali.
5. Do světa se Adam s Evou vydali
   a ve světě svoje štěstí hledali,
   koupili si televizi, ledničku,
   auto, chatu, kafemlejnek, žehličku.
6. Eva ale chtěla stále víc a víc,
   kožich z Túzu, hausbót, jachtu - no těpic,
   že však neměl Adam na zlaťáky důl,
   musel v práci makat jako ... já.
7. A když přišel ze šichty, chudák hoch,
   doma tolik práce, že se ztrhat moh',
   Eva jenom poroučela jako král,
   Adam žehlil, čistil okna, luxoval.
R:
8. Teď s hadrem v ruce nostalgicky vzpomíná,
   jak mu bylo fajn, když byl v ráji sám,
   třeba zlatej poklad by teď za to dal,
   kdyby si zas Pánbůh Evu zpátky vzal.
R:
R:
```